

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 25. ledna 2021 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Anny Sobotkové a přísedících Ing. Josefa Bednáře a Jaromíra Klubrta

takto:

Obžalovaný

██████████, roz. ██████████, narozený ██████████, naposledy bytem ██████████, ██████████, toho času ve výkonu vazby ve Vazební věznici ██████████,

je vinen, že

v přesně nezjištěných dnech nejméně v období let 2010 až 2012 (nikoli i po ██████████ 2012), na různých místech v ██████████ na Ukrajině, svého tehdy nezletilého syna ██████████, narozeného ██████████ ač věděl, že mu ještě nebylo ██████████ let, bez jeho souhlasu, proti jeho vůli, poté, co jej buď udeřil rukou nebo tím, co měl zrovna po ruce, nebo využil jeho strachu klást mu aktivní odpor, neboť by byl jinak bit, pro svoje vlastní sexuální uspokojení, opakovaně, nejméně dvakrát do měsíce, donutil k různým formám pohlavního styku, když mu poškozený musel třít pohlavní úd rukou a strpět, že i on mu jeho penis rukou třel, jeho penis uspokojovat ústy, u čehož mu držel hlavu a pohyboval mu s ní zpravidla až do svého vyvrcholení mimo ústa poškozeného, a umožnit mu, aby na něm vykonával anální pohlavní styky, přičemž ve třech případech musel i poškozený zavést svůj penis do análního otvoru obžalovaného a tam mu s ním pohybovat,

tedy

jiného donutil násilím k pohlavnímu styku, spáchal čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

zločin **znásilnění** podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **sedmi (7) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu **zařazuje do věznice s ostrahou**.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování u hlavního líčení dospěl soud k závěru, že se obžalovaný dopustil skutku tak, jak je podrobně popsán ve výrokové části rozsudku, tedy v období let 2010-2012, do [REDAKCE] narozenin vlastního nezletilého syna [REDAKCE], bez jeho souhlasu a proti jeho vůli, poté co jej udeřil rukou nebo jiným předmětem, nebo využil jeho strachu klást mu aktivní odpor, neboť by byl bit, jej pro svoje vlastní sexuální uspokojení opakovaně na různých místech v [REDAKCE] donutil k různým formám pohlavního styku – manuální stimulace, orální a anální pohlavní styk. Obžalovaný je občanem České republiky, a přestože se trestné činnosti dopustil v cizině - na území Ukrajiny - v souladu se zásadou personality podle § 6 tr. zákoníku se posuzuje jeho jednání podle zákona České republiky.
2. Obžalovaný, jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, využil svého práva a ve věci nevypovídal. V přípravném řízení pouze dodal, že to, co je mu kladeno za vinu, se nestalo, vše je tupost a blbost. U hlavního líčení jako vyjádření uvedl, že syn nechodil do školy proto, že tam chodit nechtěl. Ve škole kradl spolužákům telefony. Z domova utíkal při každé příležitosti, on ho dával i hledat. Doma pomáhal jako každý, občas dostal symbolický pohlavek, když neposlechl, rozhodně jej však netřískal, z půdy jej neházel, v tom domě ani žádná půda nebyla. Po zraněních by musel mít jizvy. Je z obvinění v šoku, je to snůška nesmyslů, nikdo po něm takové nesmysly nechtěl.
3. Zásadním přímým usvědčujícím důkazem je výpověď poškozeného – [REDAKCE]. Tento byl poprvé vyslýchán dne [REDAKCE] 2014 (trestní oznámení podala dne [REDAKCE] 2014 matka poškozeného, několik měsíců poté, co syna přivezla z Ukrajiny). Tento výslech byl konán za splnění podmínek § 158a tr. řádu (§ 158 odst. 9 tr. řádu) za účasti soudce, státního zástupce, soudního znalce, pracovníka OSPODu a také tlumočnice z jazyka ukrajinského do jazyka českého. V té době bylo poškozenému [REDAKCE] let. Tento vypověděl, že na Ukrajině, kde žil s otcem, chodil pouze do [REDAKCE] a [REDAKCE] třídy, když otec mu řekl, že školu mu dál platit nebude. Byl tedy doma, pomáhal a staral se o svého mladšího bratra. Otec se s přítelkyní k němu chovali špatně, společnému synovi se věnovali, tento dostával dárky a měl, co chtěl, na něj byli zlí. Nadávali mu, ječeli na něj a otec jej často bil. Mlátil jej skoro každý den, třeba rukou, prutem, otce se bojí. Jednou jej hodil do zdi, do které narazil hlavou, má z toho prasklinu v lebce. Jednou jej vzteklý otec shodil z půdy, úmyslně, on spadl na náradí a pořezal se na noze, tekla mu krev. Nepřišel se za ním podívat ani do nemocnice. Snažil se, aby byl doma co nejméně. Jednou se stalo, že byl otec s macechou v pokoji, kam jej otec zavolal a nařídil mu, aby se svlékl. Musel se svléknout a vlézt k maceše do postele, která tam již ležela nahá. Nejen popsal, ale na figurínách předvedl, že mu jednak dělala orální sex – strčila si jeho penis do pusy, poté si ho strčila do sebe, sedla si na něj a skákala po něm. On otci říkal, že se mu to nelíbí, že to nechce, ale jinak se nebránil. Otec mu řekl, ať drží hubu a leží. Otec u toho zašíval kalhoty a díval se na ně. Ona potom z něj slezla a šla se obléknout a otec mu nařídil, aby se šel umýt a spát. Jej to bolelo, páliho, nemohl se pak ani vyčůrat na záchodě. Toto bylo ještě v době, kdy žili na [REDAKCE]. Když bydleli na Ukrajině, na [REDAKCE] a bylo mu tak [REDAKCE] nebo [REDAKCE] let, otec se pohádal s macechou, když po ní chtěl sex a ona nechtěla. Otec mu řekl, ať jde do svého pokoje a počká tam na něj. On tam teda šel. Přišel za ním s nějakým krémem a nařídil mu, ať si sundá kalhoty,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

což udělal, pak mu krémem namazal zadek a chtěl mu strčit penis do jeho zadku, jemu to nešlo. Cítil, jak mu ho tam strká, jeho to bolelo. Otec se ptal, jestli to bolí, on řekl, že ano. Nařídil mu, aby se otočil, strčil do něj, musel si kleknout k němu čelem a on mu strčil penis do jeho pusy. Otec mu řekl, ať otevře pusu, on jí otevřel, musel to udělat. Pak mu strčil penis do pusy, držel jej za vlasy a hýbal mu hlavou. Celé to trvalo pět až deset minut, což však jenom odhaduje. Vytéklo z něj sperma, stihl si penis z jeho pusy vytáhnout, kapalo mu to na podlahu. Toto se dělo víckrát, trvalo to asi dva roky, dělo se to asi dvakrát do měsíce, až do jeho patnáctých narozenin. On se otce bál, aktivně se nebránil. Jen zpočátku, když se mu snažil penis zavést do zadku, mu řekl, že to dělat nechce, otec mu řekl, aby držel tlamu a byl zticha. On věděl, že kdyby otce neposlechl, že by ho otec ztráskal, on to stejně udělal. Dělo se to v nepřítomnosti macechy, nikdy u toho nebyla. Někdy to bylo po hádce otce s macechou, někdy i bez té hádky, prostě když měl otec chuť, tak za ním přišel.

Otec ho nejen mlátil, ale později mu bral i peníze, které si našetřil, když pracoval na stavbě. Vydělával a půlku peněz dával domů, avšak později chtěl po něm otec všechny peníze. Otec totiž seděl doma, staral se o domácnost a nikde nepracoval. Otec ho opakovaně za trest vyhnal z domu, byl třeba na nádraží, u kamarádů, než jej otec vyhodil z domu definitivně. On pak žil jako bezdomovec, byl v kůlně u kamarádky, která mu to dovolila, bylo to někdy na [REDACTED] 2013. Dali mu deky, polštáře a takhle žil asi dva až tři měsíce. Pak onemocněl a kamarádi ho dovezli na policii v [REDACTED], a poté byl umístěn do nějakého domova. Za několik měsíců si pro něj přijela máma a odvezla si jej do České republiky.

V této výpovědi sdělil, že penis do zadku se mu otec pokoušel zavést jednou, poté to už nezkoušel a všechny další případy mu strkal penis do pusy. Vždy jej posílal do pokoje, aby se nachystal, což znamenalo, že si měl kleknout a čekat na něj. Když otec přišel, vysvlékl se, penis mu už stál, strčil mu jej do pusy, držel ho za vlasy a hýbal mu hlavou. Trvalo to pokaždé tak dlouho, než se udělal. Otec má blízko penisu tetování – dětský dudlík. On si potom šel umýt pusu a vyčistit si zuby. Nesměl o tom s nikým mluvit, neboť táta mu řekl, že jej zabije. Se svými zážitky se svěřil jedné holce v sirotčinci, a poté to řekl mámě a ještě tetě z Ukrajiny. Neříkal jim žádné detaily, pouze stručně, co se stalo.

Další výslech svědka - poškozeného se konal až poté, co byl obžalovaný eskortován z Ukrajiny na území České republiky a převzal usnesení o zahájení trestního stíhání - a to dne [REDACTED] 2020, tedy ve věku více než 22 let, za přítomnosti ustanovené obhájkyne obžalovaného. Při této výpovědi již nebylo třeba přibrat tlumočníka. Zdůraznil, že vše, co vypovídal v prvotní výpovědi, je pravda a nic zásadního nechce měnit. Moc si toho nepamatuje, tenkrát byl malé dítě, neví ani, kde přesně bydleli, ale ví, že jednu dobu si jej otec vzal k sobě a začal s ním cestovat. I v této výpovědi shodně podrobně popsal sexuální atak macechy, když v té době, s ohledem na svůj věk, si vůbec neuvědomoval, co s ním vlastně dělala. To si uvědomil až mnohem později. Macecha byla o třicet let mladší než otec a narodil se jim jeho bratr [REDACTED]. Když bydleli v prvním podnájmu na Ukrajině, tak se na něm otec nedopouštěl žádných sexuálních praktik, avšak fyzicky jej napadal, mlátil jej, přes hlavu, přes zadek. Po přestěhování do druhého bydlení na Ukrajině se mlácení otce stupňovalo a tam již začal na něm zkoušet, aby vzal otcův penis do ruky, chtěl, aby s ním dělal pohyby dopředu, dozadu a občas vzal jeho penis do ruky a dělal mu to samé. Dělo se to, když byla macecha v práci. Po dalším přestěhování již po něm chtěl, aby mu nastavil zadek a on mu dal svůj penis do zadku, penisem pohyboval. Otec jej nutil tyto praktiky dělat častěji, když to odmítl udělat, tedy svléknout se a nastavit mu zadek, tak jej donutil násilím, tedy, že jej praštil. Také vypověděl, že otec chtěl, aby mu bral jeho penis do pusy, což udělal. Otec si svůj penis odhalil, dal mu jej do pusy. Otec jej držel za hlavu, kterou mu hýbal. K výronu semene docházelo do hadru. Asi třikrát otec po něm chtěl, aby mu on dal svůj penis do zadku. Zeptal se jej, jestli to chce zkusit, a tak to třikrát zkusil. Ještě než mu dával svůj penis do zadku, tak mu otec rukou jeho penis ztopořil. Vždy se otcí podvolil ze strachu, nechtěl, aby se to opakovalo. Potvrdil, že jej otec vyhazoval z domu, on se domů vracel, až když byl na dně, párkrát jej otec vyhledal nebo se někde potkali. Vždy, když se domů vrátil, byl chvíli klid, avšak poté otec opět požadoval popisované

sexuální praktiky. Asi dvakrát se stalo, že z domu utekl i sám, protože buď jej otec naštvál, nebo už jej všechno bolelo od toho, jak jej mlátil. Shodně popsal opuštění Ukrajiny, když si jej vyzvedla jeho matka z dětského domova, kde zjistili, že je hledaný z České republiky. Se svými zážitky se později svěřil i své nevlastní sestře [REDAKCE] a přítelkyni [REDAKCE].

Skutečnost, že jeho druhá výpověď byla podrobnější o další sexuální praktiky ze strany jeho otce, vysvětlil tak, že poté, co jej matka přivezla z Ukrajiny a začal s ní bydlet v [REDAKCE], byl rád, že je mimo dosah svého otce a postupem času si začal vybavovat další věci, které mu otec dělal. Tenkrát, když vypovídal poprvé, tak všemu, s ohledem na jazykovou bariéru, nerozuměl. Postupně si vzpomínal, postupně se mu věci z jeho dětství vybavovaly víc a víc. Zdůraznil, že je pro něj vše nepříjemné a stresující a má obavy, že by psychicky nezvládl setkání se svým otcem.

4. S ohledem na zásadní důležitost usvědčující výpovědi poškozeného [REDAKCE], byla jeho výpověď podrobena pečlivému zkoumání, a to jednak s přihlédnutím ke skutečnostem, se kterými se svěřil dalším osobám, byť skutečně pouze stručně, i s přihlédnutím k závěrům učiněných znalcem, který zkoumal duševní stav poškozeného.

5. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – specializace klinická psychologie (ze dne [REDAKCE] 2014) bylo zjištěno, že znalec měl k dispozici spisový materiál, když byl účasten první výpovědi poškozeného na policii a poškozeného podrobně vyšetřil. Znalec uzavřel, že kognitivní kapacita poškozeného orientačně odpovídala průměrné úrovni. Znamky duševní poruchy nejevil. Jeho vztah k otci a jeho partnerce byl odmítavý, avšak závažné skutečnosti spíše popisoval, než aby užíval hodnotící výrazy. Nezjistil u něj žádné nedostatky týkající se kognitivních funkcí, schopnosti zapamatovat si a reprodukovat proběhnutý děj. Výpověď poškozeného z hlediska obecné věrohodnosti znalec hodnotil jako věrohodnou a specifická věrohodnost vázaná na projednávání případ se jeví jako dobrá. Nebylo znalcem zjištěno, že by měl poškozený sklony k záměrnému a účelnému skreslování údajů nebo blokování informací. Znalec také nezjistil, že by jeho výpověď vznikla pod vlivem nebo návodem jiné osoby, nebo byla významně skreslena vztahem k otci.

Znalec hodnotil poškozeného jako dlouhodobě psychicky deprivovaného chlapce, traumatizovaného odloučením od matky, změnami prostředí, jazyka a velmi pravděpodobně i značně závažným přístupem otce a jeho partnerky. Povahově se vlivem nadměrně přísné otcovy výchovy jeví jako spíše submisivní, v reakci na kritiku má tendenci se spíš stáhnout do sebe, neumí se jinak bránit vlivu dospělé autority. Svoje emoce spíše nedává najevo a potlačuje je. Touží potom, aby ve svém životě neopakoval otcovy chyby, prožívá strach z toho, že by se znovu musel setkat s otcem. Jeho hendikepem je nedostatečná vzdělanost vlivem zanedbání školní docházky ze strany otce. Znalec zdůraznil, že poškozený se v dětském věku nedokázal kvůli agresivně direktivnímu přístupu bránit jeho jednání, postupně v něm narůstalo vědomí závažnosti otcova jednání a stupňoval se tak jeho odpor a vztek vůči otci. Jeho reakce v dané situaci, dle znalce, vypovídají spíše o jeho dobré psychické odolnosti. Zpočátku strach, později odpor a vztek, když tyto pocity u poškozeného přetrvávají dodnes a je pravděpodobné, že tento strach přetrvá do dospělosti. Poškozený neměl v roli dítěte možnost se dostatečně bránit závažnému chování otce nebo jeho partnerky a při jeho průměrných kognitivních schopnostech si postupně stále více uvědomoval nevhodnost otcova chování, zesilovaly v něm negativní emoce vůči otci i jeho partnerce, ale nenašel vhodné řešení, jak se z této situace vymanit.

Jednání obžalovaného nevedlo k duševní poruše poškozeného, projevy se sice některé sociální nápadnosti, které však je schopen po upozornění napravit. Jednání otce však může dle znalce v budoucnosti vést k podvědomému napodobování tohoto jednání, přestože nyní otcovo jednání vědomě odmítá (direktivně agresivní přístup vůči dětem i partnerce, citové vydírání, sexuální zneužívání). Tyto otcovy projevy mu slouží jako negativní příklad do budoucnosti, navíc může být zvýšeně úzkostný a ve vztahu k autoritám a na jejich požadavky může reagovat přehnaně podrážděně nebo naopak nadměrně submisivním způsobem.

Znalec vypracoval dne [REDAKCE] 2020 doplněk předmětného znaleckého posudku právě s ohledem na pozdější podrobnější výpověď poškozeného a uzavřel, že nesoulad v těchto dvou výpovědích, týkající se zejména četnosti a způsobů provedení některých sexuálních praktik, velmi pravděpodobně souvisí se značným časovým odstupem obou výsledků, avšak znalec uzavřel, že se nesnižuje tak zásadně celková věrohodnost obou výpovědí.

6. Svědkyně [REDAKCE] je matkou poškozeného a bývalou manželkou obžalovaného. Z její výpovědi, jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, byl zjištěn počátek a vývoj vztahu s obžalovaným, průběh jejich manželství, až po nalezení syna na Ukrajině a následného zjištění chování obžalovaného po dobu [REDAKCE] let, kdy svého syna neviděla. Podrobně popsala seznámení s obžalovaným, jejich sňatek i narození syna. Vypověděla o hádkách s manželem, nejdříve kvůli nedostatku finančních prostředků, poté však i kvůli jeho chování, kdy dělal různé naschvály, nechoval se k ní ani k její dceři z prvního manželství hezky. Během soužití fyzicky trestal, jak její dceru, tak i jí, jednou na ní dokonce namířil pistolí. Když mu přišli na návštěvu kamarádi, tak mohla jen uvařit a musela jít s dětmi do pokoje, aby je nerušili. Na sociálce v [REDAKCE] jí poradili, jak má postupovat při odstěhování od manžela. Zažádala o ubytovnu v [REDAKCE], kam se s dětmi chtěla přestěhovat, avšak sociální pracovníce a policie jí zabránili odvézt sebou i [REDAKCE], když měla vyčkat na rozhodnutí soudu o svěření do její péče. Soudní řízení však trvalo dlouho, obžalovaný se na jednání nedostavoval a syna jí nechtěl ani ukázat. Přistěhoval se dokonce na stejnou ubytovnu, to byly synovi tak [REDAKCE] roky, když i zde jí zakazoval syna vidět a nemohla jej navštívit ani sestra [REDAKCE]. Stále jí vydíral, že pokud chce syna vidět, musí se k němu vrátit. V roce 2000 odjela na [REDAKCE] domů na Ukrajinu a krátce po [REDAKCE] obžalovaný volal, že je na Ukrajině, a pokud chce vidět svého syna, má je pozvat k sobě domů. Byla tehdy hrozná zima, minus 15 stupňů Celsia, ona je pozvala domů, chtěla vidět syna a nechtěla, aby byl s dítětem na tom mrazu. Po několika dnech se však znovu hádali, obžalovaný opět vyhrožoval, dokonce se začal mlátit s jejím sedmdesátiletým otcem, proto jí nezbylo, než zavolat policii, která obžalovaného odvezla. Asi za půl hodiny se však policie vrátila a vzali jí [REDAKCE], neboť na něj stále neměla papíry. Od té doby syna neviděla a setkali se až po [REDAKCE] letech. Pátala po obžalovaném i po synovi, věděla od policie, že se měl různě pohybovat a až v [REDAKCE] 2013 jej policie našla na Ukrajině v dětském domově, kam se sám přihlásil, neboť jej obžalovaný vyhodil na ulici. Dne [REDAKCE] jela pro syna a přivezla ho do České republiky. Vypadal hrozně. [REDAKCE] jí řekl, že nechodil do školy, chodil tam pouze [REDAKCE] nebo [REDAKCE] roky, aby uměl číst a psát. Toto museli v Čechách dohnat, aby se naučil alespoň český jazyk. Ani jeho zdravotní stav nebyl dobrý, stěžoval si na bolest hlavy, což mu měl způsobit jeho otec, syn má prasklou lebku. Syn jí říkal, že do osmi let jeho věku to bylo s tátou dobré a zhoršilo se to poté, co si našel novou manželku. Neuměl vůbec česky, trochu rozuměl, mluvil pouze ukrajinsky. Uspořádala synovi oslavu narozenin a poté, co oslava skončila, zůstala tam pouze ona a její kamarádka, tak se jim svěřil s tím, co mu obžalovaný prováděl. Brečel, hovořil o mláčením, když ho otec mlátil vším, co mu přišlo pod ruku, svěřil se i se zneužitím, se znásilňováním. Když se začal vůči chování otce ohrazovat, tak jej otec vydíral s tím, že všichni budou věřit jemu a ne [REDAKCE]. [REDAKCE] nemluvil hezky ani o maceše.

Svědkyně vypověděla, že sexuální život s obžalovaným byl normální a v době, kdy spolu žili, si nevšimla ani nestandardního chování vůči dceři. Až následně si začala určité vzpomínky spojovat a dovodila nestandardní chování obžalovaného i vůči její nezletilé dceři. Její dcera se nejdříve svěřila kamarádce a tato jí poradila, aby si to nenechávala pro sebe a nahlásila to na policii, která toto řešila a až poté se to dozvěděla ona.

Dává si část své viny na tom, co se stalo [REDAKCE], když byl nezletilý, neboť bohužel si vzala obžalovaného, který zničil život jí, dceři i [REDAKCE]. Také si vyčítá, že neměla celý rok čekat na rozhodnutí soudu o svěření syna do výchovy, měla postupovat razantněji.

7. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] bylo zjištěno, že s matkou poškozeného se seznámila před více než deseti lety. Tato měla z prvního manželství dceru, z druhého manželství s panem

██████████, kterého nikdy neviděla, měla syna. Tento jí ho měl jako ██████████ unést, což bylo pro jeho matku bolestné, moc o tom nemluvila. Svědkyně potvrdila, že matka pátrala jak po manželovi, tak i synovi. Vůbec netušila, kde se ██████████ nachází, až po mnoha letech jej našli v dětském domově na Ukrajině. Jeho matka si musela zařídit veškeré dokumenty, jela na Ukrajinu, aby si ho vyzvedla. Tenkrát k nim všichni přišli domů a přivítali je. Byla pro ██████████ oporou, navštěvovala je skoro každý den. Jednoho dne seděli u stolu a ██████████ najednou začal povídat o svém životě, vyprávěl, jak byl mlácen, jak několikrát utekl z domu a spal u kamarádů, že skoro vůbec nechodil do školy, že jej otec mlátil, praštil s ním o zeď, až měl prasklou lebku, že mu otec zranil nohu a otec se za ním do nemocnice ani nepřišel podívat. Vyprávěl, že se často stěhovali a jediná, která se k němu chovala hezky, byla maminka macechy. Tehdy jednou jedinkrát mluvil i o zneužití, o podrobnostech znásilňování však nemluvil. Při tomto svěřování koukal do strany, mluvil potichu, nemohla tomu vůbec uvěřit. Řekl, že když tatínek chtěl sex a manželka nechtěla, tak šel k synovi. O zneužívání konkrétně mluvili pouze tehdy jednou, jiné dny spíše vzpomínal a sděloval nějaké útržky. V průběhu let slyšela, že se ██████████ o tomto s matkou baví. Svědkyně má za to, že to ██████████ strašně bolelo a trápilo a potřeboval se s tím svěřit.

8. Výpověď poškozeného ██████████ soud pokládá za zcela věrohodnou a popisující jeho reálně prožité zážitky. Znaleckým zkoumáním, které je podrobně rozebráno v odstavci 5. odůvodnění rozsudku, bylo jednoznačně ověřeno, že poškozený je schopen prožítý děj si zapamatovat a reprodukovat jej. Znalec hodnotil jeho obecnou a specifickou věrohodnost jako dobrou. Rozhodně nezjistil, že by účelově či záměrně skresloval popis událostí a také rozhodně nezjistil, že by byl ovlivněn ve výpovědi jinou osobou. Na těchto závěrech znalec setrval i poté, co byl poškozený vyslechnut po dalších více jak šesti letech a jeho výpověď byla podrobnější, zejména s ohledem na způsoby provádění sexuálních praktik. Soud jednoznačně uzavřel, že poškozený popisuje reálně prožité zážitky ze strany otce, když se jednalo o ataky v sexuální oblasti nezletilého vlastního syna do doby dovršení jeho patnácti let. Nebyly zjištěny žádné indicie, že by si poškozený toto vymyslel ze msty či z jiného důvodu, či se jednalo o smyšlená fantazijní tvrzení, když se nejedná ani o návod jiné osoby. Obhajoba se snažila naznačit, že za podrobnější výpovědi, již dospělého poškozeného, stojí jeho matka. Bylo však ověřeno a z výpovědi svědkyň – matky poškozeného a její přítelkyně ██████████ jednoznačně věrohodně zjištěno, že se o sexuálním zneužívání s tehdy nezletilým ██████████ bavily pouze jednou jedinkrát. Ani matka a ani svědkyně samy nevypovídají o podrobnostech zneužívání nezletilého poškozeného obžalovaným, nehovoří o žádných praktikách či způsobech zneužívání, o těchto podrobně vypovídá pouze v procesně použitelných výpovědích sám poškozený. Pokud by jej matka nějakým způsobem naváděla k prezentování podrobností, zcela jistě by se o těchto zmínila alespoň náznakem ve své výpovědi. Ona sama měla a má výčitky svědomí, že si vůbec obžalovaného vzala a přivedla do své rodiny, s čímž se svěřila, jak při znaleckém zkoumání, tak při svých výpovědích v trestním řízení. Tvrzení poškozeného rozhodně nejsou tupostí či blbostí – dle vyjádření obžalovaného, avšak jsou popisem sexuálních atak obžalovaného vůči tehdy nezletilému vlastnímu synovi a soud je považuje za naprosto reálné události, které se v reálném čase skutečně odehrály a poškozený je popsal nejdříve ve své prvotní výpovědi. Vypovídal jakožto nezletilý, krátce po návratu do České republiky, kdy neznal český jazyk, byl celkově zdravotně, sociálně, vzdělanostně zanedbán a ani nebyl schopen se o těchto záležitostech s přihlédnutím k věku, studu, strachu, podrobně vyjádřit. Je také zcela přirozené, že oběti tohoto druhu trestné činnosti se snaží tyto negativní prožitky zcela vytěsnit a naopak až klid a zázemí, které přestěhováním k matce získal, postupně vedly k jeho zklidnění, k dovzdělání se, k adaptování se na život ve zcela jiných podmínkách než u otce, když si postupně rozpomínal na ataky, které byl nucen snášet po dlouhou dobu dvou let ze strany vlastního otce. Poškozený však popsal zcela věrohodně nejen sexuální ataky ze strany obžalovaného a dokonce i macechy, kdy byl ještě mladší, avšak popsal svůj život ve zcela nevyhovujících a nedůstojných podmínkách, když otec nezajistil jeho vzdělávání, nezajistil mu bezpečí a klid domova, zabránil mu na dlouhých čtrnáct let setkání s vlastní matkou. Tyto skutečnosti pouze dokreslují život tehdy nezletilého

poškozeného, zejména na území Ukrajiny, když fyzické ataky otce, ve smyslu bití a následných poranění jsou zřejmé na těle poškozeného doposud. Obhajobu obžalovaného, tedy i s přihlédnutím k těmto dokreslujícím skutečnostem, soud považuje za nevěrohodnou, účelovou a za vyvrácenou.

9. Dalším důkazem, který posiluje věrohodnost výpovědi poškozeného, jsou zjištění učiněná z protokolu o prohlídce těla obžalovaného, kdy v levé části třísla, v oblasti genitálií, bylo skutečně nalezeno tetování s obrázkem dětského dudlíku a v pravé části třísla vyobrazení znaku dolaru (klobouku) ze stodolarové bankovky. Tetování s obrázkem dětského dudlíku poškozený vnímal a je skutečně na místě, které není běžně viditelné, pokud osoba nosí spodní prádlo. Prohlídka těla obžalovaného je zachycena na pořízené fotodokumentaci, ze které jsou tato zjištění zřejmá.
10. Ze zprávy Oblastního dětského domova [redacted] oblastní rady na Ukrajině ze dne [redacted] 2013 adresované Velvyslanectví ČR na Ukrajině bylo zjištěno, že od [redacted] 2013 pobývá tehdy nezletilý [redacted] na Ukrajině v Oblastním dětském domově v [redacted], kam byl poslán kriminální milicí [redacted] okresního oddělení PMU Ministerstva vnitra Ukrajiny v [redacted] oblasti, na základě protokolu o nalezeném dítěti ze dne [redacted] 2013, když jej měl jeho otec vyhodit z bytu a zakázal se mu tam vracet. Zároveň zde byly specifikované dokumenty, které musí matka pro oficiální předání dítěte, předložit.
Ze zpráv Úřadu pro mezinárodněprávní ochranu dětí v [redacted] ze dne [redacted] 2013 a [redacted] 2014 bylo zjištěno, že jejich úřad vede spis ve věci repatriace nezletilého [redacted], když spis byl založen na popud Policie ČR, která přípisem ze dne [redacted] 2013 podala zprávu o pobytu dosud pohřešovaného nezletilého [redacted] v ukrajinském sirotčinci, tuto informaci obdržela první dne [redacted] 2013, neboť měl u sebe český rodný list a následně vyřizovali nezbytné doklady, aby si jej mohla převzít jeho matka, k čemuž došlo na Ukrajině dne [redacted] 2013, kdy s ním také odjela z [redacted] zpět do České republiky. Jeho otec, obžalovaný [redacted], kterému byl povolen na Ukrajině trvalý pobyt, nebyl tehdy kontaktován.
Rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 26. 7. 2000, č. j. P 302/99-66, který nabyl právní moci dne 8. 8. 2000, bylo zjištěno, že nezletilý [redacted] byl svěřen do výchovy matky. Už tehdy ale byli poškozený s obžalovaným [redacted] neznámého pobytu. Z odůvodnění je zřejmé, že obžalovaný se nedostavil k soudnímu jednání nařízenému na 16. 12. 1999 a z ubytovny v [redacted], kde do té doby bydlel, se odstěhoval na neznámé místo i s nezletilým [redacted]. I přes už tehdy vyhlášené pátrání se jejich pobyt zjistit nepodařilo.
11. Pátráno po obžalovaném bylo mimo jiné i v souvislosti s prověřovaným podezřením ze spáchání trestného činu pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1, 2 tehdy platného tr. zákona, kterého se měl dopustit vůči tehdy nezletilé [redacted], narozené [redacted], dceři [redacted] matky nezletilého [redacted], přičemž věc byla z důvodu promlčení již dříve odložena, což bylo ověřeno z usnesení Policie ČR, SKPV [redacted] ze dne [redacted] 2005.
Ze zpráv Policie ČR, Ministerstva spravedlnosti ČR – mezinárodního odboru trestního, Policejního prezidia ČR – odboru mezinárodní policejní spolupráce, Žádosti o vyžádání osoby z cizího státu ze dne [redacted] 2014 a Evropského zatýkacího rozkazu ze dne [redacted] 2017 bylo ověřeno, že obžalovaný pobýval mimo jiné ve Švýcarsku či Švédsku a od roku 2002 na Ukrajině, když po něm bylo intenzivně pátráno.
12. Ze zpráv Městského úřadu [redacted] bylo ověřeno, že dokumentace na nezletilého [redacted] byla založena v roce 1998 z opatrovnických důvodů, neboť mezi rodiči panovaly dlouhodobé neshody, otec matce vyhrožoval, že pokud s ním nezůstane, syna už neuvidí. Přestože rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí byl nezletilý [redacted] svěřen do péče matky, v té době se však se svým otcem nacházel mimo území České republiky, což bylo hodnoceno jako únos. Matka po synovi dlouhou dobu pátrala, když obrat nastal na [redacted] roku 2013, kdy se chlapec sám přihlásil v sirotčinci na Ukrajině. Matka okamžitě podnikla formální kroky, aby byl syn vrácen do její péče. Po návratu poškozeného do České republiky bylo o něho ze strany matky náležitě pečováno. Matka k chování syna doma neměla žádné připomínky.

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

Pomáhal s domácími pracemi a kolikrát udělal víc, než se po něm chtělo. Jediný problém matka viděla v tom, že ho musí nutit do učení, neboť na Ukrajině se učit nemusel. Musel se doučovat česky a naučit psát latinkou, neboť znal jen azbuku. Musel si osvojit návyky k učení a plnění si povinností, s čímž mu pomáhá jak matka, tak jeho sestra. K jeho chování nebylo ani ze strany jeho tehdejší školy žádných podstatných připomínek, choval se slušně a přátelsky, když vzhledem k jeho specifické situaci mu byl vytvořen individuální studijní plán. Matka mu na doporučení k posílení jeho motivace a sebevědomí zajistila odbornou psychologickou pomoc. Při pohovoru na jejich oddělení s nezletilým se o pohlavním zneužívání otcem bavit nechtěl a i matka se o tomto pouze okrajově zmínila.

Ze zprávy lékařky [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] 2014 bylo zjištěno, že na pravidelné preventivní prohlídky k dětskému lékaři dříve nedocházel, byl hospitalizován pro závažné úrazy způsobené úmyslně otcem – fraktura lebky, poranění stehna. Lékařka vnímala, že chlapec obtížně komunikuje, je traumatizován, nedůvěřivý, po úrazu hlavy si stěžuje na bolesti hlavy (odeslán na neurologické vyšetření, doočkován).

Ze zprávy [REDAKCE] nemocnice, ambulance klinické psychologie ze dne [REDAKCE] 2014 bylo zjištěno, že první kontakt proběhl dne [REDAKCE] 2014. Poškozeného hodnotí jako tichého chlapce, který navazuje oční kontakt obtížně, kouká se většinou do země, zaujímá submisivní pozici, spolupráce obtížnější – nedůvěřivý, zdrženlivý, stažený. Spontánně se nerozhovoří, též jazyková bariéra. I zde v rozhovoru popisuje toulání s otcem po světě, omezené vzdělávání, zaměstnání, odevzdávání peněz otcí, fyzické, psychické týrání i sexuální zneužití. Také zde sdělil, že sám oslovil sirotčinec a místní úřadu kontaktovaly matku. Závěr psycholožek i zde zní, že byl dlouhodobě vystaven zanedbávání, týrání a sexuálnímu zneužití, je traumatizován, nedůvěřivý, má narušené sebepojetí, obtíže v komunikaci. Aktuálně je vystaven velkým životním změnám, což na něj klade vysoké nároky.

I zpráva Pedagogicko-psychologické poradny v [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] 2014 vyznívá obdobně, i zde považují za důležité zdůraznit jazykovou bariéru a výrazný nedostatek ve vzdělávání.

13. S ohledem na charakter posuzované trestné činnosti, aktuální vyšší věk obžalovaného a jeho zdravotní problémy bylo v přípravném řízení nařízeno vyšetření duševního stavu obžalovaného a ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie, sexuologie a klinická psychologie bylo zjištěno, že obžalovaný netrpí žádnou duševní poruchou v pravém slova smyslu, nebyla zjištěna ani sexuální deviace. O heterosexuální erotické preferenci obžalovaného nejsou dle znalců žádné pochybnosti, proto falopletysmografické vyšetření, z hlediska sexuologické diagnostiky, nebylo potřebné. Osobnost obžalovaného je strukturována anomálně, s převládajícími rysy vztahovačnosti, explozivity, citové a asociální maladaptace. Emocionalita nezralá, egocentricky strukturovaná a málo diferencovaná. Afektivita a psychika obžalovaného je méně stabilní. V zátěži u něho nelze vyloučit impulzivní a agresivní reakce. Intelekt obžalovaného byl zjištěn mírně nadprůměrný (IQ [REDAKCE], bez forenzně významnějšího poškození centrálního nervového systému. U znaleckého zkoumání obžalovaný uváděl, že je otcem [REDAKCE] dětí, o které se nikterak nezajímá. Přes pravomocná odsouzení, také pro sexuální delikty, u znaleckého zkoumání považoval vše za smyšlené, nic z toho údajně nedělal. Poškozeným popsané protiprávní jednání obžalovaného by s ohledem na zjištění znalců bylo projevem jeho anomálních povahových rysů, jednalo by se o náhradu za mladší partnerkou upírání sex. V sexu se choval promiskuitně, hypersexuálně, s dominantními tendencemi. Dle závěrů znalců byly jeho rozpoznávací i ovládací schopnosti plně zachovány. Motivace předmětného trestného činu není podmíněna žádnou psychickou nebo sexuální patologií a souvisí z psychologického hlediska především s jeho osobnostními charakteristikami. Jeho resocializace se vzhledem k jeho trvalé osobnostní poruše a postojové uzavřenosti jeví jako málo nadějná.

Ze zjištění znalců je zřejmé, že obžalovaný je plně trestně odpovědný a jeho nestandardní sexuální chování, nejenom v posuzované trestní věci, je projevem jeho anomálních povahových rysů. K jeho osobnostním charakteristikám se řadí i rysy vztahovačnosti, explozivity a citové i

sociální maladaptace, když v zátěžových situacích se může projevovat a projevuje v impulsivních a agresivních reakcích, což plně odpovídá popisu soužití obžalovaného s manželkou – svědkyní ■■■■■ ■■■■■, i popisu chování obžalovaného poškozeným, zejména jeho reakcí v souvislosti s fyzickým bitím, křikem, řvaním, vyhazováním z domu, až po zmiňované sexuální ataky, jakožto náhražku za neuspokojivý sexuální život s aktuální partnerkou.

14. Usnesením soudu bylo rozhodnuto, že další důkazy provedeny nebudou. Obhajoba obžalovaného navrhovala provést nové psychologické zkoumání poškozeného právě s ohledem na podrobnější výpověď a nové skutečnosti, které poškozený uváděl ve výpovědi ze dne 23. 7. 2020. Soud však v tomto případě považoval opakované psychologické vyšetření poškozeného za zcela nadbytečné, neboť těmito skutečnostmi se již zabýval ustanovený znalec ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ v doplnění původního znaleckého posudku a spolehlivě mentální rozpoložení poškozeného vysvětlil, když na původních závěrech znaleckého posudku neměnil ničeho. (Tento znalec již znaleckou činnost neprovozuje a je vážně neurologicky nemocen.) Soud pouze na okraj dodává, že posuzovaná trestná činnost se odehrála v období let 2010-2012, kdy nezletilý poškozený byl ve věku ■■■■■ až ■■■■■ let, jeho první výslech poté, co byl repatriován do České republiky, se uskutečnil dne ■■■■■ 2014, kdy byl ve věku ■■■■■ let a v ■■■■■ 2014 proběhlo jeho znalecké zkoumání. Přestože usnesení o zahájení trestního stíhání bylo vydané dne ■■■■■ 2014, obžalovaný si toto převzal až dne ■■■■■ 2020 a až po této době mohlo být vedeno proti obžalovanému plnohodnotné trestní stíhání, když po celou předchozí dobu, přes vyhlášené pátrání, byl obžalovaný neznámého pobytu. V současné době je poškozený mladý muž ve věku 23 let, snaží se na celou věc zapomenout, nechce se k ní vracet a i s ohledem na sekundární viktimizaci soud pokládá jeho další znalecké zkoumání za naprosto nevhodné, když nemůže přinést nových relevantních poznatků.
15. Po provedeném dokazování, kdy soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, v souladu se zásadou podle § 2 odst. 6 tr. řádu soud dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, neboť jiného donutil násilím k pohlavnímu styku, spáchal čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a spáchal čin na dítěti mladším patnácti let.
16. Obžalovaný je osobou plně trestně odpovědnou, který svého syna unesl ve věku jeho ■■■■■ let, čímž zcela zabránil jednak matce a jednak i příslušným orgánům sociálněprávní ochrany dítěte či justičním orgánům jakkoli ingerovat či podílet se na jeho výchově. Nejenom, že se s nezletilým synem pohyboval v různých státech, avšak nezajistil ani jeho nejzákladnější potřeby, natož přívětivé a spokojené dětství. Poškozený navštěvoval školu pouze tři roky, kdy se naučil číst a psát, avšak pouze azbukou a ukrajinsky, když další vzdělávání syna obžalovaný nepovažoval za důležité, tento musel pomáhat s péčí o domácnost a svého mladšího bratra a později pracovat na stavbách, když obžalovaný si dělal nárok i na jeho výdělek. Nezletilý byl často bit, a to rukou či jinými předměty, které měl obžalovaný momentálně k dispozici. Obžalovaný si svoje požadavky vynucoval také řvaním, zákazy, vyhazováním z domu a svoji frustraci z neuspokojivého nejen sexuálního života dokonce řešil sexuálními atakami na svého nezletilého syna. Nelze pochybovat, že věk vlastního syna mu byl znám. Tohoto donutil proti jeho vůli, bez jeho souhlasu – jednak přímým násilím a jednak využitím svojí fyzické převahy, kterou nebylo v silách poškozeného překonat, který navíc oprávněně ze strachu z dalšího bití seznal svoji případnou aktivnější obranu za bezvýslednou a dokonce jej ohrožující - k pohlavnímu styku. Nezletilý popsal první sexuální atak partnerky obžalovaného ještě v dětském věku, kdy si vůbec neuvědomoval jednání dospělých, avšak zcela spolehlivě, věrohodně popsal sexuální ataky obžalovaného. Popsal opakující se jednání obžalovaného, a to v obou výpovědích, kdy docházelo k různým sexuálním praktikám, a to manuálním, kdy musel poškozený třít rukou penis otce a strpět obdobné jednání svého otce na svém penisu, když zejména svého otce musel uspokojovat orálně, u čehož mu

tento držel hlavu a pohyboval s ní až do svého vyvrcholení mimo jeho ústa. Také obžalovaný donutil tehdy nezletilého poškozeného, aby strpěl anální pohlavní styky, když dokonce ve třech případech musel poškozený zavést svůj penis do análního otvoru obžalovaného a tam s ním pohybovat, aby si to zkusil. Jak manuální, tak orální i anální styk lze zcela jednoznačně považovat za pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží.

Provedeným dokazováním, i přes účelovou deklaraci nevinu obžalovaným, však soud považuje usvědčující výpověď poškozeného a vyličení popisu skutků tak, že o nich nemá žádné důvodné pochybnosti. Nebyly zjištěny ani žádné indicie, že by si svá tvrzení o sexuálním zneužívání vymyslel ze msty či pouze fantazíroval, když se nejedná ani o návod jiné osoby. Poškozený až po návratu do České republiky k matce získal klid, zázemí, což vedlo k jeho postupnému zklidnění a adaptování se na život v bezpečí a zároveň i k pochopení toho, co je vhodné, nevhodné či dokonce protiprávní. Jeho postoj k novému způsobu života je ostatně podrobně popsán i ve zprávách odborníků popsaných v odstavci 12. odůvodnění rozsudku, když zdůrazňují jeho submisivnost a jazykovou bariéru při komunikaci s poškozeným. Také chování dalších osob, kterým se poškozený se svými zážitky svěřil, nevykazuje známky msty či dokreslování skutečností, když obě slyšené svědkyně naprosto věrohodně popsaly způsob svěřením se nezletilého, jeho psychické rozpoložení, když však ani jedna z nich o dalších podrobnostech nevypovídá, nic nedomýšlí a nefabuluje, naopak zejména matka poškozeného mu poskytla veškerou podporu, navštěvovala s ním odborníky a policii kontaktovala poté, co se ujistila, že si toto syn přeje, když tam již vypovídal zcela spontánně a sám. Až po dlouhých šesti letech, kdy poškozený vyspěl a dospěl, měl příležitost znovu vypovídat a svojí původní svědeckou výpověď doplnit, v době, kdy se pobyt obžalovaného vypátral. Pokud by obžalovanému chtěl uškodit, ublížit mu a přitížit, tak by zcela jistě nečekal tato dlouhá léta, kdy bude vyzván k podání svědecké výpovědi. Ale naopak, toto koresponduje s tvrzením poškozeného, že se snažil na celou věc zapomenout a v původní výpovědi, těsně po jeho návratu z Ukrajiny si nerozpomněl na vše a ani jej nenapadlo, co vše by mohl policii sdělit. V této trestní věci jsou obžalovanému kladeny za vinu „pouze“ nepřipustné sexuální ataky, avšak jak poškozený, tak jeho matka i svědkyně dlouze hovořili o těžkém životě a útrapách poškozeného, čemuž přikládají nemenšího významu.

17. Jednáním obžalovaného byla naplněna jak objektivní, tak subjektivní stránka posuzovaného zločinu a jako forma zavinění byl shledán minimálně úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť obžalovaný věděl, že svým jednáním může způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem a pro případ, že jej způsobí, byl s tímto srozuměn (duševní stav obžalovaného a jeho přičetnost jsou rozebrány výše, když je plně trestně odpovědným).
18. Objektem posuzovaného zločinu je právo člověka na svobodném rozhodování o svém pohlavním životě, tedy zájem na ochraně lidské důstojnosti a rozhodovací svobody osoby v sexuální oblasti, zájem na zdravém, populačním vývoji a na zdravém mravním a tělesném vývoji nezletilých osob.
19. Společenská škodlivost trestné činnosti obžalovaného je mimořádně vysoká, když bylo zohledněno, že se obžalovaný dopouštěl trestné činnosti po dlouhou dobu, opakovaně, mnoha způsoby, zneužil své odpovědnosti osoby, která se prakticky výhradně podílela na výchově nezletilého, zneužil své autority a svého vlivu.
20. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z ustanovení § 39 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku a přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného zločinu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadního způsobu života i k možnosti jeho nápravy. Soud také přihlédl k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení. Obžalovaný je osobou, která má celkem pět záznamů v rejstříku trestů. Z přílohového spisu Okresního soudu v Ústí nad Orlicí sp. zn. 2 T 50/80 bylo zjištěno, že obžalovaný byl zde uznán vinným trestnými činy znásilnění podle § 241 odst. 1 tehdy platného tr. zákona, vydírání podle § 235 odst. 1 tehdy platného tr. zákona a ohrožování mravní výchovy mládeže podle § 217 písm. b) tehdy platného tr. zákona, za což byl

odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tři a půl roku nepodmíněně se zařazením pro výkon trestu do II. nápravně výchovné skupiny. Jednání obžalovaného spočívalo v tom, že jednak bitím a výhrůzkami donutil svoji těhotnou manželku k souloži, dále jí těhotnou opět údery do obličeje a výhrůzkami fyzickým násilím donutil strpět odebrání krve ze žíly a fotografovat se nahá v různých pornografických polohách, když přiměl i nezletilou sestru tehdejší manželky, aby sledovala pornografické fotografie a obnažovala se. V odstavci 11. odůvodnění rozsudku je citováno usnesení policie v předmětné věci, kdy se měl obžalovaný dopustit k nezletilé dceři [REDAKCE] také ataků v sexuální oblasti, kdy jí líbal přímo na ústa, také nabízel k prohlédnutí pornografické časopisy, sahal na ní přes oděv na prsa a přirození, měl před ní masturbovat a chtěl, aby se dívala a sáhla na jeho ztopořený penis. Jsou tedy zjištěny zcela jednoznačně zjevné sklony obžalovaného k nerespektování pravidel, etických i zákonných norem, a to včetně zcela nepřipustného a závadového chování v sexuální oblasti, kdy mu rozhodně násilí, výhrůžky násilím nejsou cizí a často se k nim ve svém životě uchyluje, když i posuzovaná trestná činnost do jeho vzorce chování zcela zapadá.

21. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a pohnutkou, záměrem nebo cílem, což je vše rozebráno podrobně výše. Soud musí při stanovení druhu a výměry trestu hodnotit také polehčující a přitěžující okolnosti podle § 41 a 42 tr. zákoníku, když polehčující okolnosti prakticky zcela absentují a naopak kumulují okolnosti přitěžující, což je rozebráno také výše.
22. Soud dále přihlédl k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele - když znalci uzavřeli, že možnosti jeho resocializace jsou sniženy a prognóza dalšího vývoje osobnosti obžalovaného ve vztahu k protispolečenskému jednání je málo nadějná, právě s přihlédnutím k jeho trvalé osobnostní poruše a postojové uzavřenosti - a po zhodnocení všech relevantních skutečností, s přihlédnutím i k § 37 tr. zákoníku soud uzavřel, že na obžalovaného lze působit pouze uložením trestu odnětí svobody v jeho nepodmíněné formě, ukládaného podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku, tedy mírně pod polovinou zákonné trestní sazby - v trvání sedmi let. Za splnění podmínek § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazen do věznice s ostrahou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je řádným opravným prostředkem odvolání, které je možno podat do osmi dnů od doručení opisu rozsudku, a to u Krajského soudu Hradec Králové - pobočka Pardubice. O případném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud Praha. Práva odvolání se nemůže domáhat ta osoba, která se tohoto práva výslovně vzdala. Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Odvolání může podat

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná podat odvolání pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškozený může požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Pardubice 25. ledna 2021

Mgr. Anna Sobotková v. r.
předsedkyně senátu